

Només vull dir-te gràcies

Amb aquest fil íntim d'una complicitat que no està signada enlloc, m'ha salvat del pou

Foto: Leonard Cohen

Em desperto. Agafo el mòbil. Un mail. Què? Se'm fa un nus a la gola. El whatsapp. I l'última prova, el Facebook. Se'm clava una cosa al pit. I no sé què dir, ni què escriure, ni.

?You want it darker, we kill the flame?. La seva veu ronca i greu i profunda, amb el que seria el seu últim disc, ens avisava: ?I'm ready my Lord?. I no gaire abans, amb la Marianne (<http://www.catorze.cat/noticia/3688/so/long/marianne>) ingressada, que fugiria el 28 de juliol, delataria aquesta serenitat amb les paraules que li va dedicar: "Hem arribat a aquell temps en què som tan vells que els nostres cossos cauen a trossos, crec que et seguiré molt aviat. Només vull desitjar-te un bon viatge. Adéu, vella amiga. Tot l'amor. Ens veurem pel camí.?"

?You told me again you preferred handsome men, but for me you would make an exception?. Quan Janis Joplin va girar l'esquena a la multitud i se'n va anar, ell va ser capaç d'obrir-se. I de compartir la intimitat d'aquells llençols, d'aquella nit al Chelsea Hotel (<http://www.catorze.cat/noticia/4053/nit/janis/joplin/leonard/cohen>) . De dirigir-se a ella, com si li expliqués cada record a cau d'orella i no hi hagués ningú més entremig.

?I finally got my orders, I'll be marching through the morning, marching through the night, moving cross the borders of my secret life?. I potser sí que la mort, com un avís, se li apropava de puntetes. I ell no ha tancat els ulls sinó que l'ha acceptat. I sóc jo, ara, la que no entén com em pot saber tan greu que algú a qui no he tocat, ni parlat, ni vist, a qui encara tenia l'esperança d'escoltar en un concert ben llarg, se n'hagi anat de cop i volta. Així, un matí, quan jo encara era al llit. Quan ni tan sols m'havia rentat la cara. Deu funcionar així, la vida.

És impossible agrair tot el que m'ha donat. Com, amb aquest fil íntim d'una complicitat que no està signada enlloc, m'ha salvat del pou. Com m'ha fet més amable la tristesa. Quan m'he enamorat d'algú, ell ha estat el primer a qui ho he confessat, perquè sabia que les seves lletres serien com un vestit fet a mida. M'ha abrigat quan he tremolat. És ell -quin mèrit, Cohen- el que ha aconseguit arribar a aquell lloc tan meu on amb prou feines arribo jo: a l'ànima.

Bon viatge, estimat. Que et trobis amb la teva Marianne, i amb la Janis i amb tots aquells que, com tu, ja no hi són. Encara que la flama estigui apagada, deixa'm que avui i demà guardi i cuidi, ben endins, una mica de la teva llum.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=NW7oNpzBSGc>